

DECLARACIÓ INSTITUCIONAL DE L'AJUNTAMENT EN RELACIÓ A LA MORT DE NELSON MANDELA

SESSIÓ DE DIA 19 DE DESEMBRE DE 2013

Amb la mort, el passat 5 de desembre del 2013, del president Nelson Mandela, home universal, figura planetària, símbol de la dignitat i de la justícia humana, ens deixa una de les figures cabdals dels segle XX, l'home, el polític que va pilotar la transició d'un país, Sudàfrica, assetjat per l'apartheid fins a la dècada dels noranta del segle passat fins a convertir-lo avui en una democràcia social i multiracial.

Des de la presó, com a la de l'illa de Robben Island, en la que va passar més de 18 anys, Mandela va combatre la injustícia social i es va convertir en un símbol contra l'opressió racial, però sobretot en l'home que va ser la clau pel canvi i la transformació d'un país dividit des de l'odi i la violència d'Estat contra la majoria negra, que simbolitzà durant dècades la vergonya d'un model de repressió racial vigent fins i tot després de la fi de la guerra freda. I avui, gràcies a homes d'Estat com Mandela, que per damunt de tot va posar el desig de construir un país millor, plenament democràtic i que representa el futur del continent africà, és un país plenament democràtic, que mira el futur, no sense problemes i dificultats, però que ha deixat enrere un dels episodis més tràgics i injustos de la història del segle XX.

Mandela, per damunt de tot, va entendre que el futur passava per la reconciliació. I ho va fer donant esperança a milions d'africans, i inspirant a molts d'altres ciutadanes i ciutadans d'arreu del món.

L'onze de febrer de 1990 va sortir de la presó després de 27 anys i sense que s'hagués publicat una foto seva des del 1964. Va ser posat en llibertat a un Estat en situació d'emergència, i des de la humilitat, la voluntat de pacte i d'entesa, obviant dècades de repressió blanca dels homes que el van tenir empresonat, va ser capaç d'unificar un país després d'arribar a la seva presidència el 1994.

Mandela representa una ambició i una passió de tota una vida per la llibertat, per la dignitat, per la igualtat del seu poble al marge del color de la seva pell, i que li va suposar el premi Nobel, però sobretot, el reconeixement de la seva gent, i el de la societat civil universal. Ha mort un gegant, una llegenda del segle XX, del segle dels extrems, extrems que tan bé va saber fer conviure el president Mandela.

Nelson Mandela, home d'Àfrica, morí als 95 anys, i per a molts, és avui una de les figures més rellevants del segle XX, una de les claus per entendre el continent Africà, però també per comprendre millor la història colonial europea, les transformacions del món global, la globalització, i els canvis en el continent Africà.

El qui fou president sud-africà era un dels pocs líders mundials reconegut a tots els continents, ambaixador de la lluita contra el racisme, la segregació racial, l'odi i el colonialisme més brutal, però també la veu del diàleg, del consens i dels acords per damunt dels partidismes i els sectarismes que queden sempre en un segon pla de la història.

Madiba, nom que va agafar del seu poble, va ser un dirigent polític clarivent, que consolidà la democràcia del seu país després de reformar-la enlloc de provocar una implosió del sistema, que va aconseguir fer créixer la classe mitja i va fer entendre que la reconciliació és possible si no es traeix la memòria.

L'Ajuntament de Palma ret homenatge d'admiració, agraïment i consideració al líder del Congrés Nacional d'Àfrica (ANC), al president de Sudàfrica, al premi Nobel de la pau, al lluitador per la justícia social, la llibertat i la igualtat acordant la dedicatòria d'un carrer de la ciutat que durà el seu nom i amb la lectura del poema d'Henley que llegia durant els llarguíssims anys de captiveri.

“Fuera de la noche que me cubre/negra como el abismo de polo a polo/agradezco a cualquier dios que pudiera existir/ por mi alma incontestable.

En las feroces garras de la circunstancia/ ni he gemido ni he gritado/ bajo los golpes del azar/ mi cabeza sangra pero no se inclina/ más allá de este lugar de ira y de lágrimas/es inminente el horror de la sombra.

Y sin embargo la amenaza de los años/ me encuentra y me encontrará sin miedo.

No importa cuan estrecha sea la puerta/cuan cargada de castigos la sentencia/ soy el amo de mi destino:

Soy el capitán de mi alma”

Grup Municipal PP
Julio Martínez Galiano

Grup Municipal PSIB-PSOE
Aina Calvo Sastre

Grup Municipal MÉS
Antoni Verger Martínez

El Batle,
Mateo Isern Estela